

I.
USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným
sídlem Ondříčkova 1304/9, Praha 3

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2021, č. j. X

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítnul jeho odvolání a potvrdil usnesení Magistrátu města Jablonec nad Nisou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 2. 2021, č. j. X.
2. Tímto usnesením správní orgán I. stupně rozhodl podle § 41 a § 24 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o žalobcově žádosti o prominutí zmeškání úkonu a navrácení v předešlý stav, resp. o určení neplatnosti nebo okamžiku doručení tak, že se nepromíjí vyzvednutí písemností oznámení o zahájení správního řízení č. j. 1000390/2019, rozhodnutí o předběžném opatření č. j. 1000393/2019 a rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění č. j. 125/2020.
3. V žalobě žalobce popsal, že od 19. 11. 2019 do 24. 2. 2020 byl hospitalizován, v pracovní neschopnosti byl až do 29. 2. 2020. Dne 27. 11. 2019 bylo vyhotoveno oznámení o zahájení správního řízení ve věci odnětí řidičského oprávnění na základě oznámení ošetřujícího lékaře. Dne 27. 11. 2019 bylo vydáno rozhodnutí o předběžném opatření – pozastavení řidičského oprávnění, tyto písemnosti měly být žalobci doručeny dne 9. 12. 2019 tzv. fikcí, rozhodnutí o předběžném opatření údajně nabylo právní moci dne 30. 12. 2019. Dne 2. 1.

2020 bylo rozhodnuto o odnětí řidičského oprávnění, toto rozhodnutí mělo být žalobci doručeno tzv. fikcí dne 16. 1. 2020 a dne 2. 1. 2020 údajně nabylo právní moci. O odnětí řidičského oprávnění ze zdravotních důvodů se žalobce dozvěděl dne 20. 10. 2020, kdy byl kontrolován hlídkou Policie ČR. Protože potřeboval řidičské oprávnění, podrobil se lékařskému vyšetření a požádal o jeho vrácení. Dne 22. 10. 2020 mu bylo vydáno rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění, které nabylo právní moci dne 23. 10. 2020.

4. Dne 24. 10. 2020 žalobce požádal dle § 24 odst. 2 správního řádu o určení neplatnosti nebo okamžiku doručení ve vztahu k oznámení o zahájení správního řízení o odnětí řidičského oprávnění, rozhodnutí o předběžném opatření – pozastavení řidičského oprávnění a rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění.
5. Žalobce rozporoval důvody, pro které nebylo napadenými rozhodnutími jeho žádosti vyhověno. Nesouhlasil se závěry správního orgánu I. stupně ohledně počátku běhu lhůty pro podání žádosti o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena. Rozporoval také závěr žalovaného, že nebyla splněna podmínka objektivní lhůty 1 roku ode dne, kdy byla písemnost doručena.
6. Žalovanému i správnímu orgánu I. stupně žalobce vytýkal, že nezkoumali, zda byla splněna podmínka pro úplatně tzv. fikce doručení předmětných písemností. Tedy zda byl žalobce v souladu s § 23 odst. 4 správního řádu vyzván, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Ani jeden ze správních orgánů se rovněž nezabýval otázkou, zda byl žalobce písemně poučen o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 správního řádu vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2 správního řádu. Žalobce tvrdil, že jsou tu skutečnosti svědčící o tom, že při doručení rozhodnutí ze dne 2. 1. 2020 se mu takového poučení nedostalo. V souvislosti s tím žalobce soudu navrhoval, aby se jako předběžnou otázkou zabýval doručením všech tří písemností. Pokud by tyto písemnosti doručeny nebyly, potom by žádost byla nedůvodná ze zcela odlišných důvodů.
7. Následně se žalobce vyjadřoval k postupu ošetřujícího lékaře, který dle jeho přesvědčení překročil své pravomoci. Žalobce konstatoval, že je připraven doložit svůj zdravotní stav lékařským posudkem.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal mu proti žalovanému náhradu nákladů řízení.
9. Soud se primárně musel zabývat otázkou, zda rozhodnutí, proti němuž žaloba míří, je přezkoumatelné správním soudem, či zda se na něj vztahuje kompetenční výlučka.
10. Podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud návrh na zahájení řízení usnesením odmítne, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřijatelný.
11. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřijatelná také v případech, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
12. Podle § 70 písm. b) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy.

13. Předmětem přezkumu je usnesení správního orgánu I. stupně ve spojení s rozhodnutím žalovaného, kterými nebylo vyhověno žalobcově žádosti dle § 24 odst. 2 správního řádu o určení neplatnosti nebo okamžiku doručení tří písemností, konkrétně oznámení o zahájení řízení o odnětí řidičského oprávnění, rozhodnutí o předběžném opatření – odnětí řidičského oprávnění a rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění. Správními orgány bylo podle § 41 ve spojení s § 24 odst. 2 správního řádu vysloveno, že se nevyzvednutí písemností nepromítá.
14. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že je-li o podané žádosti o prominutí zmeškání úkonu rozhodnuto v rámci odvolacího řízení, splňuje takové rozhodnutí povahu rozhodnutí předběžné povahy, neboť se mu lze bránit v řízení, které musí nutně proběhnout (viz uvedené definiční znaky rozhodnutí předběžné povahy dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2006, č. j. 2 Afs 183/2005-64, publ. ve Sb. NSS 886/2006), a proto je vyloučeno ze soudního přezkumu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007-49, publ. ve Sb. NSS 1881/2009). Rovněž v rozsudku ze dne 15. 9. 2016, č. j. 3 As 248/2015-22, publ. ve Sb. NSS 3467/2016, Nejvyšší správní soud konstatoval, *„že za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., která podléhají soudnímu přezkumu, jsou považována vždy rozhodnutí vydaná podle § 67 odst. 1 správního řádu, z usnesení pak ta o zastavení řízení podle § 66 správního řádu a o odložení věci podle § 43 správního řádu. Z ostatních usnesení podléhají soudnímu přezkumu ještě usnesení o námitce podjatosti podle § 14 správního řádu, o účastenství v řízení podle § 28 odst. 1 správního řádu a o prominutí zmeškání lhůty podle § 41 odst. 6 správního řádu, už ale pouze v rámci ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s., tedy při přezkumu navazujících rozhodnutí, pro něž byla uvedená usnesení podkladem. Ostatní usnesení, jež pro svoji povahu nemají dopad do práv účastníků, soudně přezkoumat nelze. Uvedený rozsah soudního přezkumu koresponduje rozsahu přezkumu správního, tak jak je vymezen v ustanovení § 94 odst. 3 správního řádu. S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že rozhodnutí o prominutí zmeškání lhůty podle § 41 odst. 6 správního řádu není v obecné rovině rozhodnutím s atributy podle § 65 odst. 1 s. ř. s. a nepodléhá tedy samostatně soudnímu přezkoumání.“*
15. Současně ale platí, jestliže na rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty již nenavazuje žádné další řízení, podléhá toto rozhodnutí soudnímu přezkumu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2011, č. j. 8 As 9/2011-28, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné též na www.nssoud.cz). Jak konstatoval Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 24. 3. 2016, č. j. 22 Ad 75/2014-34, dostupný na www.nssoud.cz, soudnímu přezkumu podléhá rozhodnutí, jímž nebylo prominuto zmeškání lhůty k podání odvolání, pouze tehdy, jestliže žádost o prominutí zmeškání lhůty byla podána až poté, co bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání jako opožděného. Rovněž ve vztahu k prominutí zmeškání úkonu – odporu proti příkazu podle § 150 odst. 3 správního řádu – judikatura vyslovila (srov. citovaný již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2016, č. j. 3 As 248/2015-22), že jde o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., které podléhá soudnímu přezkumu, neboť o podaném odporu správní orgán nerozhoduje.
16. Ve vztahu k rozhodnutí o určení neplatnosti doručení podle § 24 odst. 2 správního řádu Krajský soud v Ústí nad Labem v usnesení ze dne 23. 9. 2015, č. j. 15 A 112/2015-15, dovodil, že se jedná o rozhodnutí předběžné povahy ve smyslu § 70 písm. b) s. ř. s., které je ze soudního přezkumu vyloučeno a jehož přezkumu se účastník řízení může domoci v rámci správní žaloby proti konečnému rozhodnutí ve věci.

17. V projednávané věci podal žalobce žádost o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku doručení ve vztahu ke třem písemnostem vydaným v rámci správního řízení o odnětí řidičského oprávnění. Konkrétně oznámení o zahájení řízení, rozhodnutí o předběžném opatření a prvoinstančnímu rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění, přičemž dvěma posledně zmíněným rozhodnutím se žalobce nebránil odvoláním. Žalobce nejenže nesouhlasí s důvody, pro které nebylo jeho žádosti podané podle § 24 odst. 2 správního řádu vyhověno, ale především tvrdí, že k doručení písemností tzv. fikcí vůbec nedošlo a rozhodnutí nabyla právní moci jen údajně.
18. Podle názoru soudu může žalobce tyto skutečnosti namítat v odvoláních, která jsou řádnými opravnými prostředky proti rozhodnutím správního orgánu I. stupně a kterých žalobce dosud v průběhu správního řízení o odnětí řidičského oprávnění nevyužil. Z hlediska časového (srov. rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2009, č. j. 2 Afs 186/2006-54), se tak u napadeného rozhodnutí jedná o předběžné rozhodnutí, neboť bylo vydáno předtím, než je s konečnou platností o odnětí řidičského oprávnění rozhodnuto. Rozhodnutím o neprominutí zmeškání úkonů – vyzvednutí předmětných písemností, resp. o neplatnosti nebo okamžiku jejich doručení, případně vůbec doručení písemností v souladu se zákonem by se musel zabývat žalovaný jako nadřízený orgán v odvolacím řízení, případně posléze soud ke správní žalobě směřující proti konečnému rozhodnutí ve věci odnětí řidičského oprávnění, které je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Byla tak naplněna rovněž tzv. věcná podmínka posouzení rozhodnutí jako předběžného. O naplnění tzv. osobní podmínky nemůže být sporu, neboť adresátem konečného rozhodnutí ve věci odnětí řidičského oprávnění by byl žalobce jako účastník, s nímž bylo správní řízení, ve kterém byly doručované písemnosti vydány, vedeno.
19. Z uvedených důvodů odmítl soud podanou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. b) s. ř. s.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 7. květen 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu